

Hołd (Dwa sonety)

192
have believed it of the little man. Then the giant took
stone and threw it so high that it was nearly out of sight
back. "Now, little fellow, suppose you do that!"
"Well, I will throw you one that will never come
back. So he felt in his pocket, took out the bird, and there
it took wing, flew off, and returned no more."
"What do you think of that, you can carry."
"There is no doubt that you can carry, this tree out of
the wood." answered the little man. "You take the
trunk on your shoulders and I will take the branches with
if you are strong enough, help me to carry."
"Now we will see if you can carry," said the giant.
He led the little fellow to a mighty oak tree which had
been felled and was lying on the ground, and the
"Willingly," answered the little man. "There were
trunk on your shoulders and I will take the branches with
all their foliage. That is by far the biggest end."
So the giant took the trunk and the little man was very
cheerful and merry and whistled the tune. "There were
tailor seated himself on a branch. And the whole tree was
not see what he was doing, and cried, "Look here,
the little man on it as well. "as if carrying the tree, though you
cheerful and merry and whistled the tune. "There were
three tailors riding by," as if carrying the tree, though you
child's play.
The giant, when he had struggled on under his heavy
load a part of the way, was tired out and cried, "Look here,
I must let go the tree," as if he were carrying it, he said
to the giant, "You see you can't carry the tree, though you
are such a big fellow!"

Photogra
Mart

MIŁOSZ BIEDRZYCKI

Hotd

(DWA SONETY)

I

Kraków, 29.01.1991 — hej! co u Was
nowego słychać, bo u mnie nic nowego nie
słychać, ale może u Was słychać
coś nowego, ponieważ jak już wspomniałem

Słowo

u mnie nie słychać nic nowego; ciekaw
jestem, co takiego nowego słychać u Was,
bo niestety u mnie nic nowego nie słychać
no więc idę posłuchać, co nowego słychać

u moich znajomych, ale, jak się dowiaduję,
u nich niestety też nic nowego nie słychać
i oni mnie pytają, co u mnie nowego słychać

no i niestety rozczarowali się, ponieważ
u mnie nie słychać nic nowego i powiedziałem im,
że u moich znajomych z Buszyna też

II

nic nowego nie słychać, więc mówię,
że u moich znajomych, których Wy nie
znacie niestety, u nich też nic nowego
nie słychać. bo chodzi o to, by coś

Słowo

nowego było słychać, a nie starego.
więc co słychać nowego napiszcie, bo
u mnie nic nowego, u nich też nic
nowego i u tamtych też nic nowego,

a tamci także mówią, że nic nowego
więc proszę uratujcie nas wszystkich
powiedzcie, że jednak coś nowego

u Was słychać, z poważaniem
Mirek Gonzales Flokiewicz,
Kraków ul. Krowoderska 57/4a

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest udostępniony na licencji **Creative Commons Uznanie Autorstwa - Na Tych Samych Warunkach 3.0.PL**.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/hold-dwa-sonety>

Tekst opracowany na podstawie: Miłosz Biedrzycki, O O ("Dwa groszki"), Agencja Wydawnicza Zebra, Kraków, 1994

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Olga Sutkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.